

Lộc biếc

NHÀ XUẤT BẢN
HẢI PHÒNG

TRƯỜNG PHỔ THÔNG TRUNG HỌC NĂNG KHIẾU
TRẦN PHÚ — HẢI PHÒNG
Năm học 1991 — 1992

LỘC BIỂC

THƠ

NHÀ XUẤT BẢN HẢI PHÒNG — 1992

Lời mở đầu

Việc phát động cuộc thi thơ trong một trường phổ thông trung học, dù đó là trường chuyên hay trường năng khiếu, quả là điều không dễ. Song, chúng tôi nghĩ, không vì khó mà không làm. Bởi lẽ, một cuộc thi thơ như vậy sẽ có thêm những tiền đề để chúng ta nhận biết, đánh giá thế hệ học sinh hôm nay.

Với quan niệm trên, cũng như để góp phần vào việc giáo dục toàn diện và phát triển nhân cách của học sinh. Ban giám hiệu trường phổ thông trung học năng khiếu Trần Phú, Hải Phòng quyết định mở cuộc thi thơ 91-92 cho tất cả học sinh của trường. Cuộc thi thơ đã nhận được sự hưởng ứng nhiệt tình, sôi nổi của đông đảo các em. Kết quả đó đã được ghi nhận qua buổi báo cáo tác phẩm dự thi được trao giải và tuyển chọn vào tập thơ này.

Hy vọng rằng, qua tập thơ “Lộc biếc” bạn đọc sẽ phần nào hiểu được gương mặt, tâm tình của những học sinh ở một vùng của biển nhiều nắng gió nhưng vẫn thấm đượm chất thơ.

Xin giới thiệu cùng bạn đọc tập thơ đầu tay của các em học sinh trường phổ thông trung học năng khiếu Trần Phú, Hải Phòng.

Trong niềm vui của thầy trò nhà trường, chúng tôi xin chân thành cảm ơn các đơn vị và cá nhân đã nhiệt tình ủng hộ, khích lệ và góp nhiều công sức để tập thơ được ra mắt bạn đọc vào đúng dịp mừng Xuân mới.

Hải Phòng 1-1-1992

Hiệu trưởng

Trần Mai Hương

Lần giở những trang thơ

Trong bài “Em làm thơ” của một học sinh được giải thưởng thơ do nhà trường tổ chức, có viết:

Nhưng điều gì sẽ xảy ra bạn ơi

Nếu thế giới này

thiếu đi tình thương và mơ mộng

Khoan hãy nói về chất lượng của thơ. Ở đây hằng bàn về ý nghĩa đại diện của nó. Phải chăng câu thơ đã nói lên một điều gì thật đặc trưng cho một lứa tuổi, lứa tuổi ấy khó có từ nào có thể thay thế hơn: Tuổi học trò. Có ai đó đã nói: Cái gì xuất phát từ trái tim thì sẽ đến với trái tim. Xin được phát triển thêm: Phải bằng trái tim để tiếp nhận tín hiệu từ trái tim phát ra. Ba trăm năm mươi bài thơ để chọn lấy hơn bốn mươi bài, hãy dè chừng, biết đâu, bông hoa đẹp nhất có khi lại là bông hoa mà ta lỡ bỏ sót! Nhưng thôi, hãy tin tưởng và bằng lòng như đã có. Bây giờ thì, tập thơ rành rành đó, tươi tắn như bó hoa nhiều hương sắc còn vẹn nguyên buổi tinh khiết ban mai, đã khiến ta ngạc nhiên rồi bị cảm hóa thực sự. Thì ra, bấy lâu nay ta quen nhìn các em từ những khuôn vàng thước ngọc của văn chương, bỗng dưng, lại khám phá thêm vẻ đẹp từ một phía khác của tâm hồn. Không thấy những rắc rối cầu kỳ của dạng thơ mà bóng rợp của chữ nghĩa che lấp mất hồn thơ, cũng thừa thớt những bài thơ “trường ốc”, có đầy đủ ý tứ vần điệu mà lại chẳng có gì. Thơ các em trước hết là sự chân tình, chân tình trong cái thông minh lẫn cả trong sự vụng dại của tuổi học trò. Tâm hồn các em thật trong sáng, qua giọng thơ dịu dàng như hơi thở, bằng lảng như sương khói, có cánh lá mong manh, sắc bướm chập chờn, “chợt đến chợt đi”, gửi gắm ở từng “trang sách học trò lẫn lộn buồn vui”. Chính vì thế, điệu tâm hồn đó thường bắt gặp những gì dịu dàng yên tĩnh. Một cơn mưa cũng là “dịu dàng cơn mưa ngâu” (Hoa nhãn); một tiếng nói cũng “mát hiền thủ thủ giữa chiều thu” (Bên chiều); đến một va chạm cũng là “lá cỏ may xước nhẹ” (Nhớ). Không ít những câu thơ tinh tế

như chắt ra từ cảm xúc suy nghĩ của tuổi trẻ, đi về linh hoạt giữa trực giác và ảo giác, ý thức và vô thức. Mà cũng chỉ ở tuổi học trò mới rung cảm thế này:

Lượm chút thu rơi ép lên trang vở

Sợ thu bay, bay mất tuổi học trò

(Mùa thu - tuổi học trò)

Bắt đầu từ gia đình và nhà trường, thơ các em mở ra chiếm lĩnh bầu trời và thế giới, hóa thân trong muôn hình vẻ của tạo vật, từ một hạt sương long lanh trên cành lá, một hạt cát trong suốt pha lê đến một bông hồng vàng, một nhành hoa xương rồng, tới cả ánh trăng và mặt trời... Và thiên nhiên, cái thiên nhiên hào phóng dư dật thật đặc trưng cho học trò mà thiếu nó đi, có lẽ sẽ hao hụt cho thơ các em nhiều lắm. Thế giới tâm hồn ấy thật phong phú - ngoảnh về đâu cũng như bắt gặp lòng mình. Các em cứ thỏa sức cho trí tưởng tượng bay bổng để mà rạo rực, để băng khuâng thương nhớ, xòe bàn tay đón “cơn mưa hoa sữa”, tìm đến “nơi con thuyền giấy trắng vẫn đi qua”, hòa trong từng ngọn gió mà cười cho “nghiêng ngả tuổi thơ” hay run rẩy cùng tiếng lá, xốn xang trước mùa thu tới... Thấp thoáng đâu đây một chút kỷ niệm băng quơ, mơ hồ se sắt, có khi đến day dứt của “tâm hồn nhuộm tím khát khao”, đa cảm và mộng mơ. Rồi, chỉ rón rén thêm một bước nữa thôi, không, có lẽ chỉ nửa bước, các em đã ngơ ngác rẽ vào nẻo đường mới lạ và quyến rũ, bối rối bước qua ranh giới tình bạn với thoáng xao xuyến ngập ngừng của cái thuở một đi không trở lại. Rất có thể ai đó thoáng chút băn khoăn e ngại, khi thơ các em vương vấn nỗi buồn. Trái lại, hãy cứ yên lòng. Bởi lẽ, thật đáng sợ biết bao nhiêu nếu thử tưởng tượng có lúc nào đó, tâm hồn các em bị chai lì xơ cứng đi trước bao phong phú trôi nổi của cuộc đời.

Có lẽ, ở đây, cái phần sâu đậm lay động lòng người lại chính ở những vần thơ khơi gợi tình thương yêu lòng biết ơn các thầy, cô giáo, kính yêu cha mẹ cùng niềm trầm ẩn, vị tha, khóc cười trước thân phận con người. Một người bạn nghèo đi bán nước chè để kiếm sống, một bà lão ăn xin, một sự nứt rạn trong gia đình... đến con chó nhỏ bị bỏ quên giữa đêm đông lạnh buốt,

cùng những chuyện đời thường khác, có gì mới lạ kia chứ! Ấy vậy mà, sao đọc lên cứ thấy nhức nhối không thôi? Là bởi vì đây là những vần thơ ánh lên từ trái tim non trẻ, mộc mạc và chân tình. Giữa lúc cuộc sống đâu đó còn nóng lạnh thất thường và những chuyện đau lòng, thì vần thơ ấy như mầm xanh trời dấy giữa hoang mạc cỗi cằn, thấp sáng niềm tin vào cái thiện, vào tương lai tốt đẹp.

Thơ vẫn luôn là ưu thế của tuổi trẻ. Lứa tuổi đầy mộng mơ ấy lại có những giây phút trầm tư suy ngẫm để chiêm nghiệm bài học không chỉ hạn hẹp ở thế hệ mình.

Hạnh phúc - đến giờ thuyền mới hiểu

Đâu phải tình cờ nhạt trên đường.

(Con thuyền)

Đừng vội khe khắt với các em. Thế hệ ấy rất biết tự ý thức, vươn lên làm chủ cuộc đời, xa hơn thế, làm chủ năm tháng, là người “của hôm nay” bước vào cuộc đời qua cánh cửa của riêng mình. Liệu có sớm quá không khi nói rằng các em đang bước vào dòng chảy của thơ ca hiện nay? Là người đọc thơ, tất nhiên ai chẳng có quyền đòi hỏi. Chẳng hạn, đây là những bài thơ “hoa hậu” thật nổi trội, dường như còn khiêm nhường trong cả tập. Chẳng hạn, đây là những câu thơ bất ngờ để tâm đắc, hay như những ý tứ có sức ôm trùm, những đề tài lớn lao... Cũng còn những bài thơ “thường thường bậc trung”, đơn sơ trong câu chữ lẫn phương thức biểu hiện. Một số bài thơ giá như được gia công cấu trúc lại, chắc sẽ mang lại hiệu quả tốt hơn. Có thể nào khác được, bởi dẫu sao, đây vẫn là thơ tuổi học trò, mà đã là thơ học trò, thì có bàn cũng để biết vậy. Có điều, thật đáng mừng, vì đây là lần đầu tiên có một tập thơ của một trường học, như một thứ hương vị riêng, không dễ gì thay thế. Đằng sau, bên trong những vần thơ “Lộc biếc” này, chính là tâm hồn, nhân cách của một thế hệ học trò, mà biết đâu ta đang gặt hái từ những gì đã ươm trồng khi xưa.

1-1-1992

Phạm Nga

Khoảng trời tuổi thơ

*“Ta đã đi qua những năm tháng không ngờ
Vô tư quá để bây giờ xao xuyến”*

Nguyễn Khoa Điềm

Tôi băng khuông đứng giữa sân trường
Trong ánh nắng chói chang bốn bề yên ắng quá
Tiếng chim hót nghe thân thương kỳ lạ
Sắc phượng hồng như gợi nhớ xa xưa...

Ôi tuổi thơ sao quá đổi vô tư
Bao kỷ niệm bộn bề trong ký ức
Những nụ cười hay những giọt nước mắt
Trang sách học trò lẫn lộn buồn vui

Xin hãy dừng chút xíu thời gian ơi
Cho tôi sống lại trọn đời cắp sách
Cho tôi giữ vẹn tròn trong ánh mắt
Cả khoảng trời lấp lánh tuổi thơ.

6-1991

Lê Mai Anh

12 Văn

năm học 87-90

Cây và đất

Một mầm cây nhỏ
Xanh mượt chồi non
Nhú từ đất mẹ
Chào đời tươi xanh

Cây nằm trong đất
Đất truyền cho cây
Bao nhiêu vị ngọt
Đậm đà mê say.

Cây xanh càng lớn
Đất càng bạc mau
Thương cây bé nhỏ
Đất chắt chiu màu

Ngày em vào lớp
Tóc thầy đang xanh
Sau này đủ cành
Đủ hoa, đủ lá
Tóc thầy có ngả
Như màu đất phai?

Nguyễn Lan Anh
Lớp 10 - Sinh

Khát

Kính tặng Anđécxen – Vị thầy kể chuyện cổ tích và câu chuyện “Em bé bán diêm”.

Mây quên lối

 ừng ực nuốt thời gian - sấm tối

Đứa trẻ lạc người

 méo mó bước, không gian - lầy lội

Nước mắt trong

 đục ngầu, mưa nặng hạt

Tim trời khô - tim trời nóng nực bỏng rát

 phết cháy trái tim tròn non nớt

Đứa trẻ xa người

 chìa tay hứng đời

một kẻ ăn mày nhoi nhóp

hóp ngum ước mơ chống trả nỗi khát đời.

Mây chạy trốn

Kẻ ăn mày nhỏ xíu tâm hồn ấm lại

Bơ vơ

Chóp chép môi hồng vị mặn giọt đời rơi...

1991

Lê Hải Bình

Lớp 12 Văn

Nhớ

Tôi nhớ

Một con người xa xôi - nào ai biết được!

Hè vắng

một mình ngoảnh lại - thấy đơn một bóng bước

Nghe thầm thì

nổi nhớ

hoa cỏ may vương gấu quần ai.

Cây tình yêu không trái

Chỉ mùi hương còn lại

phả trái tim trong trắng yêu thương

Lá cỏ may xước nhẹ

Nổi nhớ đây.

Ôi tình yêu mình tôi trong mơ ước

Nghe dịu mùa trái đắng

Vị ngọt cay - vương nổi nhân gian

khắc khoải lòng đời

Tâm hồn nhuộm tím khát khao

Cỏ may

Giờ xa vắng.

11-1991

Lê Hải Bình

Lớp 12 Văn

nhà lê 9c

Giao thừa

Tôi đứng tôi tựa cửa
Nhìn pháo bay nơi nơi
Lòng khẽ than ngày tháng
Tuổi thơ bay mất rồi.

Tôi đứng tôi tựa cửa
Mùa xuân đến cầm tay
Xuân dắt tôi một bước
Để lòng tôi buồn thay.

Tôi đứng tôi tựa cửa
Mắt nhìn về xa xăm
Một mùi nồng hương pháo
Một bóng người ghé thăm.

Tôi đứng tôi tựa cửa
Nâng một nhánh hoa hồng
Đôi môi thơm nụ nhỏ
Sao nghe lòng băng khuâng.

Tôi đứng tôi tựa cửa
Mà sao hồn bay bay
Hay là tôi đã lớn
Tôi là của hôm nay.

1990 - 1991
Lê Hải Bình
Lớp 12 - Văn

Thuyền dương

Biết tìm em ở nơi nao
Mênh mông sóng nước dạt dào thuyền dương
Cách xa em vạn dặm trường
Gửi hồn mơ mộng vẫn vương chốn này
Xa em thăm thẳm làn mây
Thuyền dương gió thổi lá bay cùng người
Nắng lên biển sáng ngời ngời
Ru em tôi ngủ: Một lời thuyền dương.

1991

Nguyễn Thị Ngọc Bình
Lớp 12 - Lý

Cánh cò

Kính tặng mẹ

Thuở trong nôi nghe lời mẹ ru
Cánh cò bông bênh đồng nắng
Rì rào lúa xuân vẫy gọi
À ơi
Mẹ hát ru con
Con cò bay lả
Con cò bay la
Con cò kiếm ăn khó nhọc
Chờ chồng nuôi con
Ơi à!
Lời mẹ ru con thiết tha cháy bỏng
Lớn lên con đi...
Lời à ơi mẹ không hát nữa
Sao chiều nay con bỗng nhớ lạ lùng
Nhớ bờ tre, đồng lúa màu xanh
Nhớ cánh cò bập bênh đồng sóng
À ơi... Lời ru cánh cò màu trắng
Đưa con về tìm lại tuổi thơ.

2-12-91

Nguyễn Thị Ngọc Bình
Lớp 12 - Lý

Hạt sương và cành lá

Kìa một hạt sương
Nương trong lòng lá
Long lanh đẹp quá
Như hóa thành thơ

Nhưng bóng đêm mờ
Đã tan trong nắng
Để một luồng sáng
Hút hết hình sương

Bỏ lại vết thương
Còn vương trong lá
...
Thời gian thời gian

Kìa một hạt sương
Lại nương trong lá
Long lanh đẹp quá
Như hóa thành Đôi.

8-91

Nguyễn Thanh Bình
Lớp 12 - Toán

Bạn tôi

Tặng Th.

Người bạn ấy trưa hè
Đâu được yên giấc mộng
Tay trĩu ấm nước chè
Len vào đời kiếm sống

Cái lá chè màu xanh
Sao thấm nhiều vị chát
Tuổi ấu thơ của bạn
Có những gì mộng mơ?

Ôi đôi mắt ngây thơ
Long lanh
 nước đọng
 đầy cốc
Lòng muốn gặp mà chân tôi cứ bước
Nghe có gì xót xa...

11-10-1990
Phạm Trọng Cường
Lớp 12 - Văn

Kỷ niệm xa

Mùa thu ơi! Sao thu vàng nhiều thế
Để lòng ta băng khuâng nỗi nhớ
Về một mùa thu qua.

Sao không cháy lên màu đỏ
Cây lại nhuộm sắc vàng
Buồn chi mà lặng lẽ
Mùa thu thành mệnh mang

Vẫn là mùa thu ấy
Sắc vàng nào đổi thay
Mà trong mắt em cười
Đâu mùa thu tỏa nắng
Chiều nay?

Vàng lên - mùa đang đổi
Kỷ niệm xa càng xa
Không một lời tiễn biệt
Thu vàng như đã qua...

Ôi mùa nhiều thương nhớ
Đi về giữa lòng ta.

1991
Đào Thị Hảo
Lớp 12 - Văn

Bóng râm lòng mẹ

Mẹ mua cho chiếc mũ

Giữa một buổi trưa hè

Con tung tăng tới lớp

Một bóng râm chở che

Một khoảng không đầy gió

Thổi lộng suốt đời con

Và một áng mây hồng

Đi theo con mãi mãi

Mẹ mua chiếc mũ này

Con học tài con nhé!

Vàng bóng râm lòng mẹ

Sẽ theo con tháng ngày.

Trần Thu Hậu

Lớp 10 - Anh

Sương

Sương nhòa màn đêm

Sương lam buổi sớm

Vờn bước người đi

Như trong mơ tưởng

Sương đùa cùng bạn

Chạy trước theo sau

Lại bay trên đầu

Rồi tan trong nắng

Sương tuổi mười sáu

Chợt đến chợt đi

Nhẹ nhàng thanh khiết

Suốt đời mê ly.

1991

Đặng Thu Hiền

Lớp 12 - Văn

Vũ điệu di-gan

Đôi mắt thất thần hoang dã
Mái tóc huyền xòa trong gió mai
Thân hình uyển chuyển
Điệu múa Di-gan hoang dại
Cuộc đời phiêu lưu phóng khoáng đó đây.
Cha là sao, con là gió là mây
Cô gái Di-gan mắt đen như biển cả
Hai cha con như hai pho tượng đá
Nước da nâu dầu dãi sớm trưa.
Điệu múa say sưa
Mắt long lanh như đất trời diên đảo
Bàn chân xinh lướt trên đá sỏi
Tứa máu vết gai cào
Đôi mắt thất thần tê dại
Vàng dương che mặt lại
Bàn tay ngửa cầu xin còn mãi
Một mai
Gục xuống rồi mái đầu cha kiêu hãnh
Đói khát héo tàn đôi mắt đẹp của con
Đám tang chẳng có ai đưa
Nắm mồ bạc nắng mưa
Người qua đường có ai còn nhớ
Điệu múa xuất thần hoang dại khi xưa.

1990
Vũ Thu Hiền
Lớp 10 - Văn

Bà lão ăn xin

Bà ơi bà trời mưa nặng hạt
Bà vào đây trú tạm dưới hiên này
Có phải vì gió thổi mưa bay
hay vì xót thương mà trời sa nước mắt
Gió đang về gió heo may se sắt
Manh áo xơ run rẩy tấm thân gầy.

Bà ơi bà hãy bước tạm vào đây
Trời mưa ướt lưng còn cúi mỏi
Quãng đường dài một thân già cằn cỗi
Chiều đất, màn trời, quạt gió, đèn trăng
Gậy chống làn tre tuổi già phiêu bạt
Mòn mỗi thân cò khắp chốn xin ăn
Người lại kẻ qua
lặng lẽ bỏ chút tình thương vào mê nón rách

Cuộc đời học sinh như trang giấy trắng
Cháu viết mấy vần mộc mạc
Xin bà nhận cho món quà độ nhật
Bà đừng cảm ơn mà cháu tủi thân.

1991
Vũ Thu Hiền
Lớp 10 - Văn

Mùa thu - tuổi học trò

Mái tóc xanh thả hồn ngọn gió
Mắt yêu kiều trong sắc mắt trong
Bỗng nét thu vàng rơi theo lá
Lượm chút thu rơi ép lên trang vở
Sợ thu bay
bay mất tuổi học trò.

1991

Nguyễn Hồng Huệ
Lớp 12 - Văn

Cửa sổ nhà em

Cửa sổ nhà em
Cuộc đời hé mở
Là nơi gặp gỡ
Của gió và trăng
Là nơi thì thầm
Của tia nắng hạ
Nơi mưa nghịch lạ
Té ướt lá cành
Nơi mảnh trời xanh
Gọi mùa thu tới
Nơi đó đứng đợi
Một chiếc lá vàng
Đậu vào khung cửa
Chú mèo tam thể
Hay ngồi chải râu
Bên khung cửa sổ
Bâng khuâng cuộc đời.

Đoàn Thu Huyền
Lớp 10 - Anh

Bông hồng vàng

Cánh hồng vàng từ đâu bay tới
Để lòng tôi nặng trĩu buồn đau
Hạt bụi nào đã thành bụi quý
Mà tình yêu mãi vẫn u sầu?

Hỡi người thợ đi tìm chi hạnh phúc
Giữa cuộc đời bình lặng âm thầm
Đời đen bạc lòng anh ai hiểu thấu
Người vô tình
Nên chết một mối tình.

Anh ra đi trong đợi chờ hy vọng
Bông hoa kia niềm hạnh phúc cuối cùng
Màu hoa thắm ánh vàng lên rục rở
Trong chiều hoang
lẳng lặng tím chân trời.

8-1991

Nguyễn Thanh Huyền

Lớp 12 - Văn

Nếu một mai...

Nếu một mai em thấy đời hữu quanh
Quay về tìm lại tuổi thơ xưa
Chân em nhớ con đường em tới lớp
Có mây trắng bình yên và nắng vàng tơ

Xưa em có một thời áo trắng
Tuổi thơ em dệt áo trắng cuộc đời
Hồn em mộng ước đầy cánh phượng
Ôi! Một ngày hoa phượng đốt thơ ngây

Nếu một mai em thấy mình hạnh phúc
Lật từng trang nhật ký tuổi học trò
Ngày xưa ấy hồn em như nắng nhẹ
Nắng luôn cười nghiêng ngả tuổi thơ

Hoa phượng bay tới tác một chiều hè
Bao thương nhớ gửi vào trong vở nhỏ
Tuổi mười sáu vầng trăng tròn sáng tỏ
Dẫu rất yêu
Xin tạm biệt mái trường.

1991

Ngô Thu Hương
Lớp 12 - Văn

Màu bụi phấn

Bao năm

bụi phấn rơi

trên bục giảng

Bảy năm rồi

phủ

trắng thời gian

Có bao giờ?

Chẳng bao giờ quên màu phấn trắng

Năm qua đi qua đi

Đời dạy học giáo án thầy bạc màu bụi phấn

Bụi phấn

rơi rơi rơi

Hiểu sao hết tình người

Cặp học trò nào đựng hết bụi phấn rơi

Vở học trò nào nhuộm trắng màu bụi ấy?

Đến mai này làm sao tìm thấy

Giữa cuộc đời

hạt bụi phấn yêu thương!

1991

Ngô Thu Hương

Lớp 12 - Văn

Mùa thu

Làn gió nhẹ lướt qua
Mái tóc xòa búi rối
Lòng em xốn xang hoài
Khi mùa thu đang tới

Gió mùa thu mát rượi
Nắng mùa thu dịu êm
Trời mùa thu xanh thêm
Hồn em thu lặng lẽ.....

Nguyễn Lan Hương
Lớp 12 - Văn

Bên chiều

Bên của sổ

Cô gái ngồi chải tóc

Mái tóc buông dài óng ả giữa chiều thu

Đôi mắt biếc

Ánh lên niềm hy vọng

Phía trước tương lai tươi sáng đợi chờ

Và bất chợt

Đôi má cô ửng đỏ

Bắt gặp mắt hiền thủ thỉ giữa chiều thu

Nguyễn Lan Hương

Lớp 12 - Văn

Nắng học trò

Trước mặt chúng tôi con đường vẫn nắng
Nắng mênh mang suốt một chặng đường dài...
Nắng lung linh rơi trên nhành hoa tím
Nắng khúc khích cười, leo núi với chúng tôi
Nắng xôn xao bao tỏa trên đồi
Đài Thiên văn bóng tròn căng màu nắng
Nắng trải thảm trên lúa rờn xanh thắm
Nắng rơi vào vạt áo bác nông dân
Nắng hát, nắng cười, nắng trượt chân...
Nắng tốp tép, nắng đua xe trong gió
Nắng giữa sân chùa, nắng dưới gốc đa
Nắng reo vui với hoa hồng, hoa trắng
Nắng rơi... Rơi trong nắng
Ánh mắt ai long lanh nắng đợi chờ
Nắng như thực, lại như mơ
Như hòa tan trong gió
Ồ - nắng học trò
Nắng của tuổi thơ.

Phạm Thu Hương
Lớp 12 - Văn
năm học 87-90

Pha lê và cát

Pha lê sinh ra từ cát
những hạt cát
nhỏ bé và bình thường.

Ít ai nghĩ hạt cát bé xíu cũng có tâm hồn.

Cát tích tụ những gì tinh khiết nhất
Và bước vào cuộc thử thách gian truân
Để cuối cùng chúng sinh ra những giọt pha lê
trong suốt như giọt lệ
Lóng lánh như giọt nắng mùa xuân

Rồi một ngày kia
Trong một gian hàng trang trí
Hiện hiện những bình pha lê

Người ta thấy
Những hạt cát nhỏ xíu bịn rịn bám quanh
Như ôm hôn đứa con mình lần cuối.

1990-1991
Đỗ Liên
Lớp 10 - Văn

Tiếng lá

Em vẫn ước mơ được nói lời của lá
Xốn xang dịu dàng giữa trưa hè oi ả
Trầm bổng đung đưa lời ru ời à....
Gió thổi nhạc lùa tiếng lá ngân nga

Cả hồn em cháy bùng sắc đỏ
Chỉ một thôi, của riêng tuổi học trò
Của cây phượng kia đang khép tán buồn xo
Ngày xa cách ghen ngào con tim nhỏ

Tiếng ai khóc mà sao không nghe rõ
Hãy nói điều gì đi lặng lẽ thế phượng ời?
Từng cơn gió rung, từng đợt lá rơi
Em thốn thức trong lời lá run khe khẽ
Bay! Bay! Bay!
Những tép lá đậu lên mái tóc em nhè nhẹ
Em làm kỷ niệm mang theo.

Buồn nên khóc
Nước mắt từ nỗi nhớ
Vang vọng trong em tiếng trống trường
cuối cùng xao xuyến
Và tiếng phượng bay
Lời vương vấn trong mơ.

1991
Nguyễn Bích Liên
Lớp 12 - Nga

Tôi và trăng

Sao đêm nay trăng bỗng ngập ngừng
Rung rinh dưới lá lọt vào song
Muốn hỏi chi tôi mà im lặng
Dát vàng cửa sổ tặng tôi chăng?

Nguyễn Bích Liên
Lớp 12 - Nga

Vu vơ

Vu vơ nổi nhớ người dưng
Sáng mong chiều ngóng dùng dằng sang đêm

Dây dưa nổi nhớ triền miên
Trách người rồi lại trách mình... vu vơ.

1989

Phạm Thủy Liên

Chuyên văn năm học 87-88

Em làm thơ

Một lần em viết những vần thơ
về trời xanh và mây trắng
Người ta cười em mơ mộng
Không nói nên lời
Lòng em lặng im.

Một lần khác em làm thơ rất buồn
nước mắt người xưa đau thương
Người ta bảo em ủy mị
Em ngơ ngác
và em thấy lạ

Nhưng điều gì đã xảy ra bạn ơi
Nếu thế giới này
thiếu đi tình thương và mơ mộng?

1991
Trần Thanh Mai
Lớp 12 - Văn

Con chó nhỏ

Nó vẫn nằm nơi đây
Giữa mùa đông giá rét
Đôi mắt khô dòng lệ
Nhìn dòng người bước qua

Người ta đuổi nó ra
Giữa đêm đông lạnh buốt
Khi đôi chân tàn tật
Không thể nào lết đi.

Có một em gái bé
Buổi sớm đi học qua
Thấy chó nhỏ run rẩy
Bế nó lên vội vàng

Đôi mắt nó rưng rưng
Trào ra hai giọt lệ...
Và nó đã ra đi
Trong vòng tay em bé.

1989
Trần Thanh Mai
Lớp 12 - Văn

Không đề

Hãy hiểu là em gửi đến anh ánh mắt
buồn trong cái nhìn sâu thẳm.
Đêm vời vợi mênh mông niềm thương nhớ,
chỉ trong đêm em mới bộc lộ mình.

Vàng trắng nào hao một nửa trong đêm
Em lẳng lặng giấu giọt buồn lã chã
Chỉ đêm thôi rồi mai từ già
hãy hiểu là em gửi đến anh...

Một đêm xa xăm không mong cầu hò hẹn
Đêm tương tư không chút đốn đau
Vàng trắng nào xanh trong kiêu hãnh,
thanh thản trong đêm trầm lặng một mình.

Hãy hiểu là em gửi đến Anh.

1991
Cao Tố Nga
Chuyên văn khóa 85-88

W. H. H. H.
92

Đã lâu...

Em biết đã là lâu lắm
Chúng mình không đến tìm nhau
Em cũng biết từ lâu lắm
Hình ta trong nhau tan nhòa

Kỷ niệm dẫu tràn tim nhỏ
Mong chỉ lưu lại suốt đời.

Thương thâm trái tim thơ ngây
Đêm ngày trong em nhói buốt
Trái tim khăng khăng đòi lại
Những gì đã trót gửi trao

Suốt dọc con đường ta qua
Nào ai ngoái đầu nhìn lại
Trái tim bây giờ thờ thẩn
Thương yêu đâu ở ven đường

Em vẫn biết là lâu lắm
Chúng mình không đến tìm nhau
Như biết một điều chắc chắn
Thời gian phai dấu yêu đầu.

Cao Tố Nga
Chuyên văn khóa 85-88

Tâm tư em

Giữa bao người em vẫn thấy cô đơn
Chiếc lá khô chao ánh mắt nhìn hoang vắng
Giữa sân trường phút lẻ loi cảm lạnh
Không ập dồn mà vẫn thấy băng khuâng.

Hãy trao em chút tia nắng mùa xuân
Khi tuổi thơ em qua không gợn sóng
Như cánh én giữa trời xa chấp choáng
Gió nhẹ thổi cũng làm rớt cánh chim

Đông đã về mang giá rét trong tim
Se sắt lạnh giữa khung trường yên ả
Ngôi trường xinh rưng đầy bao cánh lá
Thôi già từ trường, lớp, tuổi thơ ngây...

Vũ Thu Nga

12-Văn - năm học 87-90

Hoa nhãn

Hoa nhãn nở trong sương
Khi nắng trời đi vắng
Nao nao gió cuối đông
Con đường hoang thâm lặng

Cây nói gì với lá
Lá nói gì với hoa
Hoa nói gì với đất
Mà gió rung thiết tha...

Mai, em về lối cũ
Nhện xe tơ ngang đầu
Hoa mỏng manh trên tóc
Dịu dàng cơn mưa ngâu

Em còn về lối cũ (?)
Trái trên môi ngọt ngào
Gió rung, chiều xa thẳm
Nghiêng trời hoa thành sao...

Đỗ Khánh Phương
Chuyên văn khóa 87 - 90

Con đường bỏ quên

Có con đường ta đi đã bỏ quên
Sau năm tháng sẽ bất ngờ tìm lại
Cỏ đã xanh và thơ ngây hoa dại
Mưa võ òa. Nắng thấp. Vẫn thình không.

Em lại tìm cái ngã đã ngủ quên
Bông hoa lúa chỉ đợi người khiêm tốn...
Đập võ nụ cười và ngoắc tay hò hẹn
Cát sân trường rồi cũng thế phôi phai

Thời gian trong như ô kính không người
Em nghiêng ngã va vào trong trắng quá
Ôi năm tháng, bao nhiêu buồn khó tả
Ai buộc tội mình để mất cái hư không?

Thế là đi, thế là mãi vào đông
Mưa đã tắt và nắng không còn nữa
Con đường ấy ai đem thiêu vào lửa
Cho suốt đời day dứt
nỗi bỏ quên!

Đỗ Khánh Phương
Chuyên văn khóa 87-90

Nơi tận cùng chân sóng

Em có hay nơi tận cùng chân sóng
Hạt muối nào đã kết giữa đại dương
Con trai ngọc biết lòng mình trong lắm
Giọt nước nào khát nắng để tha phương...

Em có hay nơi tận cùng chân sóng
Những con thuyền giấy trắng vẫn đi qua
Ở nơi ấy mặt trời thường đỏ thắm
Xứ sở nàng tiên cá đã sinh ra.

Em có hay nơi tận cùng chân sóng
Đập dồn lên bao ao ước cuộc đời
Nơi gửi mãi bến bờ ngàn nụ hôn nồng thắm
Sau ấy là

Tình biển đó

Em ơi!

Đỗ Khánh Phương
Chuyên văn khóa 87 - 90

Chiếc lá tuổi học trò

Có cơn mưa nào em đã đi qua
Để lại lòng tôi khoảng trời thương nhớ
Tôi biết đến với em là điều chưa thể
Tuổi học trò... ngại lắm chữ “yêu”...

Thì đã biết gì đâu, cái thời vụng dại
Một chút bâng khuâng lén nhìn người bạn gái
Quá đổi ngây thơ ánh mắt dường mê mải
Nào biết bên kia ai đó khúc khích cười...

Cái buổi đầu tiên sao ngượng ngùng bối rối
Ánh mắt nào tôi đã gặp em
Có chiếc lá khô rơi đậu xuống bên thềm
Em nhặt lên ướp vào trang kỷ niệm.

Rồi mai đây trong những ngày cách biệt
Em có nhớ về cái tuổi mộng mơ
Và giây phút im lặng, bất ngờ
Khi bất chợt - tôi nhìn em, chiều ấy...

Phạm Hồng Quang
Lớp 12 - Văn
(1987 - 1990)

Nhớ chị Xuân Quỳnh

Con sóng buồn lang thang đi đâu
Con sóng xa sâu tìm về bờ cát
“Thuyền và biển” chiều nay vẫn hát
Có con sóng buồn đi tìm khách thơ.

Biển rộng dài chị thả cánh buồm thơ
Biển thành dịu dàng, ngây thơ, đông bão
Đời hối hả đi về trần trở
Trái tim xôn xao trước “xa tập đường mình”

Mảnh đất nào chị đã yên nằm
Chỉ day dứt, lo âu còn ở lại
Chỉ khao khát cháy một thời con gái
Cứ cồn lòng từng cơn sóng còn đây

Vẫn mãi mê con sóng nhỏ chiều nay
Gọi nhà thơ hỏi đường tìm hạnh phúc
Sóng đến bạc đầu mà chưa hát hết
Câu hát tình yêu một thuở Xuân Quỳnh

Ai về đây trước biển một mình
Nghe nhịp đập bao điều “Không thể nói”
Vàng trắng gieo trái tim vàng dưới đáy
Mỗi con sóng ngời như đập một trái tim.

Biển Hải Phòng
11-1991
Lê Ngọc Quỳnh

Chuyên văn năm học 1987 - 1990

Hoa sữa tuổi học trò

Đêm dịu dịu mùi hương hoa sữa
Gợi trong em những kỷ niệm ấu thơ
Kỷ niệm của một thời cắp sách
Của một thời đang chảy những ước mơ

Mùa thu ơi hãy nói cùng em
Khi tuổi thơ em bắt đầu từ già
Khi tâm hồn em chứa bao điều mới lạ
Cũng là khi em bắt gặp tình yêu.

Tình yêu đầu của tuổi thơ ngây
Mang vị ngọt ngào của hương hoa sữa
Hương hoa quyến tâm hồn đôi lứa
Đã gặp một lần chẳng thể quên nhau.

Đêm nay ngồi trong hương hoa sữa vương
Xòe bàn tay đón cơn mưa hoa sữa
Trong cô đơn em mới càng hiểu rõ
Hoa sữa tuổi học trò, đẹp lắm phải không anh?

Lệ Thái
Lớp 12 - Văn
(1987-1990)

Nhớ bà

Bà vịn vào chiếc gậy
Hay vịn vào thời gian
Mà lưng bà còng vẹo
Mái tóc màu nắng chang

Bà vẫn hay kể chuyện
Chuyện ngày xưa... ngày xưa
Trong giấc mơ cổ tích
Có cánh cò tuổi thơ.

Ánh mặt trời buổi trưa
Cũng thôi không hắt nắng
Chiếc gậy gác cạnh bàn
Cũng buồn vì bà vắng.

Bà thôi không còn nữa
Cháu biết ai nhai trầu
Chiều cháu ra đợi cửa
Gặp cánh cò ca dao.

Lê Thu Thủy
Lớp 10 - Văn

Biển và trời

Kính tặng bố và mẹ

Bầu trời và mặt biển
Tuy cách xa vô cùng
Nhưng nhìn xuống mặt biển
Thấy bầu trời trong xanh

Hôm nay nhìn mặt biển
Thấy con sóng bạc đầu
Không thấy bầu trời nữa
Bầu trời đâu biển ơi!

Ngẩng lên cao hỏi trời
Bầu trời đen giận dữ
Có cơn mưa xối xả
Trả lại nước biển khơi

Bao la biển và trời
Như tình cha và mẹ
Con là thuyền nhỏ bé
Lênh đênh khắp muôn nơi

Mong sao biển và trời
Xanh bình yên trở lại
Để đời con mãi mãi
Được nằm trong chiếc nôi
Của lời ru trời biển

Dào dạt mãi không thôi.

1990 - 1991
Lê Thu Thủy
Lớp 10 - Văn
(1987 - 1990)

Đừng trách em!

Đừng trách em: Cô bé quá mộng mơ!
Anh yêu nhé, mỗi lần anh nhìn thấy
Đôi mắt em mơ màng vời vời
Khoảng trời trước nhà mây trắng nhẹ trôi.

Đừng trách em: Cô bé quá vô tư!
Giọt nước mắt rơi trên trang sách mở
Thương Juy-li-ét mỗi tình dang dở
Thương Jǎng van Jǎng khốn khổ suốt đời.

Đừng trách em: Cô bé quá ngây thơ!
Dễ tin dễ thương, con gái thường vẫn thế
Em vẫn muốn trước cuộc đời rộng mở
Em đi vào bằng cánh cửa - riêng em.

Nguyễn Thu Thủy
Lớp chuyên văn
(1987 - 1990)

Hoa xương rồng

Trên thế gian vô số các loài hoa
Hoa hồng nở trước hiên nhà đài các
Hoa súng nở trên mặt hồ nước mát
Và trong vườn có hoa cúc vàng tươi...

Trên sa mạc chỉ có xương rồng thôi
Nơi thời tiết hanh khô và khắc nghiệt
Nơi gió dữ suốt đêm ngày gào thét
Nơi khô cằn chỉ có cát mênh mông...

Một loài cây xuất hiện chẳng người trồng
Nó sinh ra từ thiên nhiên bão tố
Nó lớn lên dưới đất trời nắng lửa
Rồi một hôm bông hoa nở chói ngời

Cây xương rồng giữa sa mạc đơn côi
Thân gầy guộc
Nở bông hoa tươi tốt
Làm dịu đi
Nỗi cô đơn của sa mạc hoang vu.

Vũ Thu Thủy
Lớp 12B

Thành phố trong tôi

Ngày ấy

Tôi yêu hoa màu đỏ

Rực rỡ. Đam mê. Cháy hết mình.

Bạn bảo tôi là hoa

Nên tặng

Chùm phượng nghiêng nghiêng

Thành phố quê hương

Rực nắng.

Giờ chia tay

Tôi hát

Biển

đêm hè

bát ngát

Cháy hồng nổi nhớ

Chùm phượng nghiêng về

Thành phố ở trong tôi

Vương Lệ Thủy

Chuyên Văn

năm học 1987 - 1988

Mái trường tuổi thơ

*Kính tặng trường
PTTH Trần Phú*

Tìm trở về mảnh đất cũ thân yêu
Một dòng sông, con nước triều ngấm mặn
Tuổi trắng rằm khắc tròn trên bến sóng
Mái trường xưa, sân nhỏ ngả màu rêu.

Đây dáng quen, trong hương gió ban chiều
Mái tóc mây tan nhòa pha ráng đỏ
Lớp học vừa tan, dáng thầy xưa vẫn đó
Cặp kính trang nghiêm, đôi mắt rất hiền.

Cứ ngỡ là trở lại tuổi hoa niên
Bông phấn trắng còn vương trên vai áo
Phút gặp thầy xốn xang bao kỷ niệm
Những chặng đường qua đời khác nhường bao.

Cây bàng nào bật búp nõn khát khao
Bao đàn em khắc tên quanh gốc
Cơn mưa khắc vết rêu lên mái cổ
Nếp khắc thời gian hằn trên trán tuổi già.

Có thể là năm tháng phôi pha
Đàn em lớn có người không trở lại
Thầy cười bao dung trong gió chiều thư thái
Lòng chột rưng rưng khắc lại quãng đường.

1991

Minh Trí

Lớp 12 - Toán (87- 88)

Con thuyền

*Sau khi đọc “Cánh buồm”
của I. Lécmonôtóp.*

“Buồm trắng dần xa mờ lẻ chiếc”

Giọng thơ sao day dứt buồn đau
Một con thuyền đi tìm hạnh phúc
Lênh đênh trên sóng biển bạc đầu.

Thuyền nghiêng ngả giữa cuồng phong bão tố
Cánh buồm mặn chát vị đại dương
Hạnh phúc - Đến giờ thuyền mới hiểu
Đâu phải tình cờ nhật trên đường.

1990
Lê Cẩm Tú
Lớp 12 - Văn

Hoa cuối mùa

Một ngọn gió lướt qua vòm lá phượng
Cánh hoa chao rất nhẹ xuống sân trường
Xóa nhòa đi chút hơi thu vừa đọng
Mùa hè theo cánh phượng rơi nghiêng.

Hoa cuối mùa rục lên trong lá
Dồn nắng hè cháy đỏ thành bông...
Cô trò nhỏ mơ màng bên gốc phượng
Hoa lửa vương trên mái tóc thanh xuân.

10-1991
Lê Cẩm Tú
Lớp 12 - Văn

Lời cuối sách

Lần đầu tiên một mái trường của biển ra mắt bạn đọc tập thơ của lứa tuổi học trò: “Lộc biếc”. Tập thơ kết tụ những đóa hoa thơ vừa lạ vừa quen của những tâm hồn đang hoặc đã có một thời cắp sách không thể nào quên.

Hơn bốn mươi bài thơ lấp lánh tư tưởng, tình cảm sáng đẹp của những học trò lần đầu cầm bút mà không hề nghĩ mình là “thi sĩ”.

Từ cửa sổ gia đình hoặc từ cánh cửa nhà trường, các em nhìn cuộc đời với cánh cửa riêng - cánh cửa tâm hồn - của những người hôm nay và của chính mình. Vì vậy, vẫn hồn nhiên như những ngày cắp sách, thấm đượm những hoài niệm về niềm vui, nỗi buồn của tuổi học trò tích tụ thành ấn tượng khó phai mờ trong tâm trí nhưng đã biết bản khoăn trước thực trạng của cuộc đời và khao khát lý giải những điều đó bằng sự hiểu biết của mình.

Chính như thế người đọc càng trân trọng thái độ nhân sinh đúng đắn của các em mà thêm đồng cảm, chia sẻ với những trăn trở, những thiết tha, rạo rực của tuổi trẻ mà có lúc chúng ta vẫn coi còn thơ bé.

Không ít những bài thơ hấp dẫn về cách nói, lắng đọng trong suy tư. Tuy nhiên vẫn còn một số bài thơ có ý thơ sâu sắc nhưng cách biểu đạt chưa làm nổi bật những điều các em cảm nhận.

Những vần thơ như “Lộc biếc” ấy hé mở niềm hy vọng đến được những mùa xanh. Dầu chưa là hiện thực nhưng tập thơ vẫn gợi cho ta một niềm tin.

Đoàn Minh Ngọc

Phòng giáo dục phổ thông

Sở giáo dục và đào tạo Hải Phòng

Ban chấm thi

Ban sơ khảo

(Đồng thời là ban tổ chức cuộc thi thơ)

Tạ Đức Hiền

Nguyễn Thị Nết

Nguyễn Ngọc Tấn

Hoàng Ngọc Thanh

Nguyễn Dương Thẩm

Ban chung khảo

Phạm Ngà (Hội văn nghệ Hải Phòng)

Trịnh Hoài Giang (Hội văn nghệ Hải Phòng)

Nguyễn Hải Lộc (Hội văn nghệ Hải Phòng)

Nguyễn Ngọc Tấn (Trường PTTH Năng khiếu Trần Phú)

KẾT QUẢ CUỘC THI THƠ HỌC SINH TRƯỜNG PTTH NK TRẦN PHÚ – HP

12 GIẢI CHÍNH THỨC - CÁ NHÂN

(Xếp theo thứ tự ABC)

4 GIẢI A

1. Lê Hải Bình (Lớp 12 - Văn)
 - Khác
 - Nhớ
2. Vũ Thu Hiền (Lớp 10 - Văn)
 - Vũ điệu Di gan
 - Bà lão ăn xin
3. Cao Tố Nga (Chuyên Văn - năm học 87-88)
 - Không đề
4. Đỗ Khánh Phương (Chuyên Văn - năm học 89-90)

5 GIẢI B

1. Nguyễn Bích Liên (Lớp 12 - Nga)
 - Tiếng lá
2. Trần Thanh Mai (Lớp 12 - Văn)
 - Con chó nhỏ
3. Lê Thu Thủy (Lớp 10 - Văn)
 - Nhớ bà
4. Vũ Thu Thủy (Lớp 12 B)
 - Hoa xương rồng
5. Lê Cẩm Tú (Lớp 12 - Văn)
 - Con thuyền
 - Hoa cuối mùa

3 GIẢI C

1. Phạm Trọng Cường (Lớp 12 - Văn)
 - Bạn tôi
2. Nguyễn Thanh Huyền (Lớp 12 - Văn)
 - Bông hồng vàng
3. Nguyễn Lan Hương (Lớp 12 - Văn)
 - Mùa thu
 - Bên chiều

6 Giải khuyến khích - Cá nhân

(Xếp theo thứ tự ABC)

1. Nguyễn Lan Anh (Lớp 10 - Sinh)
 - Cây và đất
2. Nguyễn Ngọc Bình (Lớp 12 - Lý)
 - Cánh cò
3. Nguyễn Thanh Bình (Lớp 12 - Toán)
 - Hạt sương và cành lá
4. Trần Thu Hậu (Lớp 10 - Anh)
 - Bóng râm
 - Lòng mẹ
5. Ngô Thu Hương (Lớp 12 - Văn)
 - Nếu một mai...
6. Đỗ Liên (Lớp 10 - Văn)
 - Pha lê và cát

2 Giải tập thể

1. Lớp 12 Văn (91 - 92)
2. Lớp 10 Văn (91 - 92)

LỘC BIẾC
THƠ

Chịu trách nhiệm xuất bản : LÊ HUY TÚY
Chịu trách nhiệm nội dung : PHAN CÔNG HIỀN
Biên tập : PHẠM NGÀ — NGUYỄN NGỌC TẤN
Bìa, minh họa : Họa sĩ NHẬT LÊ
Trình bày, sửa bản in . PHẠM VĂN BẢNG
Nhà xuất bản Hải Phòng

Bắt đầu in : 01-01-1992 In xong : 25-01-1992
Nộp lưu chiều : 01-1992
Khổ sách : 12 × 19. Số trang : 76. Số lượng : 1.500 c
Số xuất bản : 08/XBHP-92
Sắp chữ, in và đóng sách tại Nhà máy in Quân đội
nhân dân. Số in : 2009.